

16. samling, hvilket uden formel afstemning blev tiltrådt af plenarforsamlingen samme dag.

16. Oman-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 89).

Det særlige politiske udvalg drøftede ovennævnte spørgsmål i sine møder 19.-21. april 1961. I sidste møde fremlagde den indonesiske repræsentant et resolutionsudkast, der som medforslagsstillere havde Afghanistan, Den forenede arabiske Republik, Guinea, Irak, Jordan, Jugoslavien, Libanon, Libyen, Marokko, Saudi Arabien, Sudan, Tunis og Yemen. Efter udkastet vil plenarforsamlingen under henvisning til kolonierklæringen (resolution af 14. december 1960, jfr. beretning til folketinget om 15. plenarforsamlings 1. del, sp. 336-45)

1) anerkende Omans folks selvbestemmelseret og ret til uafhængighed, 2) opfordre til tilbagetrækning af fremmede styrker fra Oman og 3) opfordre de interesserede parter til på fredelig vis at afgøre deres uoverensstemmelser med henblik på genindførelsen af normale tilstande i Oman.

I samme møde besluttede udvalget på forslag af Indiens repræsentant at anbefale plenarforsamlingen, at yderligere behandling af dette punkt på dagsordenen skulle udsættes til 16. plenarforsamling. Dette blev uden afstemning vedtaget af plenarforsamlingen den 21. april.

17. Cubas klage over amerikanske planer om aggression og intervention.

(Dagsordenens punkt 90).

Behandlingen af dette punkt på dagsordenen, som ikke blev afsluttet under samlingens 1. del, jfr. beretning til folketinget angående samlingens 1. del, sp. 346, fandt sted under 11 møder i første udvalg i dagene 15.-21. april i en atmosfære, der var spændt som følge af de aktuelle begivenheder på Cuba.

Udvalget vedtog 2 resolutionsforslag. Det ene var fremsat af syv landes delegationer: Argentina, Chile, Colombia, Honduras, Panama, Uruguay og Venezuela, det andet af Mexico. Et af Rumænien og Sovjetunionen fremsat forslag kom ikke til afstemning i udvalget.

I de syv landes resolutionsforslag, der blev vedtaget med 61 stemmer, deriblandt

Danmark, Island og Norge, imod 27, bl. a. østbloklandene og Cuba, medens 10 lande, deriblandt Finland og Sverige, afholdt sig fra at stemme, udtrykker plenarforsamlingen dyb bekymring over de forhold, der er kommet frem i de af Cubas udenrigsministre, af USAs repræsentant og andre landes repræsentanter fremsatte redegørelser. Disse forhold, udtales det, bringer forstyrrelse i den offentlige opinion verden over, og en fortsættelse kan bringe verdensfreden i fare. De stater, der hører til Organisationen af Amerikas Stater, opfordres til at yde hjælp med henblik på at opnå en ordening ved fredelige midler og at træffe sådan fredelig foranstaltning, som er mulig for dem til at fjerne bestående spænding.

I det af Mexico fremsatte resolutionsforslag, der blev vedtaget med 42 stemmer imod 31, bl. a. USA og en række vestlige lande, medens 25 lande, deriblandt de nordiske, afholdt sig fra at stemme, udtrykte plenarforsamlingen bl. a. sin faste overbevisning om, at ikke-interventionsprincippet i en hvilken som helst stats indre anliggender pålægger FN's medlemsstater en forpligtelse til at afstå fra skridt, der opmuntrer til eller fremkalder strid i andre stater. Forsamlingen appellerer indstændigt til alle medlemsstater om at sikre, at deres områder og midler ikke benyttes til at fremkalde borgerkrig i Cuba. Staterne opfordres til omgående at afslutte enhver aktivitet, der måtte kunne resultere i yderligere blodsudgydelse, og det henstilles til dem at samarbejde med henblik på at finde frem til en fredelig løsning på den nuværende situation.

Ved udkastenes behandling i plenarforsamlingen den 21. april blev 7-magtsudkastet vedtaget med 59 stemmer, deriblandt Danmark, Island og Norge, Storbritannien og USA, mod 13, herunder østblokken og Cuba, medens 24 lande, deriblandt Sverige og Finland, afholdt sig fra at stemme. Det mexikanske resolutionsudkast opnåede ikke fornøden majoritet til at blive vedtaget. 41 lande stemte for og 35 imod, deriblandt Storbritannien og USA; 20 lande, deriblandt de nordiske, afholdt sig fra at stemme.

18. Situationen i Angola.

(Dagsordenens punkt 92).

Uroligheder i februar 1961 i Angola gav anledning for Liberia til at indbringe spørgs-